

Reviews van luisteraars en lezers

A. Schoemaker

Hoi John,

Door mijn muziekreizen met musictrails met Marc Stakenburg, naar oa. New York, Chicago en New Orleans snap ik jouw liefde voor de Amerikaanse muziek en hoorde ik die invloeden, vooral de zuidelijke blues (Tony Joe White) en natuurlijk de delta blues (RL Burnside, Robert Johnson, BB King, Son House en Charly Patton), die werd meegenomen naar Chicago door oa Muddy Waters en Howling Wolf. Ook Otis Rush is mooi om te horen in jouw spel, je hebt al die invloeden vlgsmij in dit album proberen te verwerken en dat is goed gelukt (voor mij in ieder geval wel) want ook de jazz muziek ben je niet vergeten die belangrijk was voor de ontwikkeling van de rythm and blues en uiteindelijk de R&R "Ike Turner met Rocket 88" (de rest is geschiedenis). Ik wens iedereen veel luisterplezier na het lezen van deze recensie,

---

Dick Hooijerink

Hallo Johnny,

Ik was het niet vergeten, maar hier mijn bevindingen: Het boek *Zwijgen, Zweeg, Gezwegen* is als een toverbal. Iedere kleur is een prachtig verhaal en naarmate de toverbal kleiner wordt, worden de verhalen mysterieuzer. De kleuren of verhalen gaan in elkaar over. Al met al een spannend boek en prettig om te lezen. *THAT'S ME* laat zien hoe veelzijdig Johnny Laporte is. De muziek is gedrenkt met veel blues en voorzien van een sausje Tom Waits. Alle nummers klinken lekker en het is net als met het rijpen van Whiskey, naarmate je vaker naar de muziek luistert, wordt ernaar luisteren steeds leuker.

Vervolg reviews zie volgende pagina

Jack Redeker

Dag Johnny,

Hierbij een uitgebreide recensie waarbij ik er niet onderuit kon om boek en album soms in samenhang met elkaar te beschrijven. Ik hoop dat je daar iets mee kan en hoop dat je mijn recensie okay vindt. Als je het te lang en uitgebreid vindt mag je ook aspecten uit mijn recensie gebruiken. Ik heb je naam meestal afgekort als JLP.

Johnny Laporte verrast met een aangename verrassing : een debuutroman (Zwijgen Zweeg Gezwegen) en debuutalbum (That's Me):

Eduard Douwes Dekker/Multatuli (Max Havelaar), Louis Couperus (De Stille Kracht), Hella Haasse (Oeroeg), Adriaan van Dis (Indische Duinen). Zij allen schreven over Nederlands Indië, het leven daar en/of de repatriëring naar en in Nederland. Zo ook Johnny Laporte (JLP) in zijn debuutroman "Zwijgen Zweeg Gezwegen". Het unieke bij JLP is dat hij het boek schreef en uitbrengt tesamen met zijn eerste echte solo album als zanger/gitarist/pianist/producer. In de teksten/lyrics van songs op het album "That's Me" verwijst JLP vele malen naar passages in het boek, zoals in "Forbidden Fruit", "Run through the Fire" en "At the End of the Book". Ook het boek levert referenties richting het album "That's Me" waar een van de personages tijdens pianoles ook zonder bladmuziek uit het hoofd doorspeelt en ook geweldig gitaar leert spelen, zoals ook JLP zelf heeft ervaren en laat horen op het album en bij Oscar Benton en Barrelhouse.

In recensies worden boek en album geprezen. In de Volkskrant wordt zelfs beweerd dat het boek zeker in de top tien zou zijn gekomen als een van eerdergenoemde namen als auteur zou zijn vermeld. (You can't judge the book by looking at the cover). Zo goed vindt men de roman. Kundig, stijlvol en geloofwaardig is de opbouw van de familieroman die langzaam overgaat in een maffia-achtige thriller en eindigt met een Griekse tragedie, waarin goena-goena en stille kracht nooit ver weg zijn. JLP put uit eigen ervaringen en herinneringen maar ook die van familieleden (oudere zus). Het boek nodigt uit tot het achter elkaar (uit)lezen ervan door altijd aanwezige spanning en "cliffhangers".

Het is zeker aan te raden om het boek te herlezen om de gebeurtenissen en belevenissen van de personages (fictie en non-fictie) nog beter te kunnen doorgronden en begrijpen. Als je JLP niet kent, dan leest het boek als een fictieve roman/thriller. Als je hem wel kent dan herken je elementen die autobiografisch (kunnen) zijn.

Als gitarist bij Oscar Benton Blues Band en in Barrelhouse hoefde JLP nooit te zingen. In de laatste jaren van Oscar Benton heeft JLP twee albums uitgebracht waarin JLP de teksten en muziek schreef en de productie deed maar dan wel Oscar de lead vocals deed. Op That's Me zingt JLP voor het eerst zelf daarbij geholpen door vriend en vocal coach Dennis Kievit. Hij wilde nu perse alles zelf doen en dat is zeker gelukt. De nummers op de plaat zijn qua compositie, lyrics en zang schitterend en worden bij elke luisterbeurt interessanter en beter.

Zijn gitaarspel is buitengewoon en de composities bestrijken vele muziekstijlen zoals blues, pop, singer-songwriter en ballads.

Speciale vermelding voor Jan Blaauw voor Artwork & Design en Armando Jansen Fotografie (zowel boek als album). Armando weet Johnny Laporte uit zijn comfortzone te vangen en zelfvertrouwen uit te stralen.

Raymond Keur (via WhatsApp)

Hey Johnny,

Vandaag bij Plato je CD gekocht. Ben zojuist langzaam van de bank gegleden van algehele bewondering! Gefeliciteerd man! Prachtig resultaat. Hopelijk tot gauw ergens live.

Hartelijke groet.

Huib Leenders (via Facebook)

Vanmorgen met veel genoegen dit boek uitgelezen. Adoegh seh veel herkenbaar en op het eind spannend njah.
